



ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ

ΔΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Αθήνα 26-11-97

Αριθ. Πρωτ. 15

Π ρ ο ς

Τον κ. Διευθυντή Αγροτικής Φυλακής

Τίρυνθας - ΤΙΡΥΝΘΑ

Σε απάντηση του διατυπωμένου, με το υπ' αριθμ. 3531/1-9-1997 έγγραφό σας, ερωτήματος περί του αν υπολογίζονται ευεργετικά για την υπό όρο απόλυση του καταδίκου οι λοιπές ποινές, που τυχόν έχουν επιβληθεί, στην περίπτωση που συντρέχουν σωρευτικά με ποινή πρόσκαιρης ή ισόβιας καθείρξεως, κατά το άρθρο 105 § 6 ΠΚ, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1 § 5 εδ. γ του ν. 2408/1996, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Κατά τη διάταξη της παραγράφου 6 του άρθρου 105 ΠΚ "για τη χορήγηση της υπό όρο απόλυσης, ως ποινή που εκτίθηκε θεωρείται αυτή που υπολογίστηκε ευεργετικά κατά το ν. 2058/1952. Προκειμένου για ποινές καθείρξεως δεν μπορεί να χορηγηθεί στον κατάδικο η υπό όρο απόλυση, αν δεν έχει παραμείνει στο σωφρονιστικό κατάστημα για χρονικό διάστημα ίσο με το ένα τρίτο της ποινής που του επιβλήθηκε και, σε περίπτωση ισόβιας καθείρξεως, δεκαέξι έτη. Το χρονικό διάστημα των δύο πέμπτων ή, σε περίπτωση ισόβιας καθείρξεως, των δεκαέξι ετών, προσαυξάνεται κατά τα δύο πέμπτα των λοιπών ποινών που τυχόν έχουν επιβληθεί, στην

περίπτωση που αυτές συντρέχουν σωρευτικά. Σε κάθε περίπτωση όμως ο κατάδικος μπορεί να απολυθεί, αν έχει εκτίσει είκοσι έτη. Σε περίπτωση ποινικού σωφρονισμού, για την εφαρμογή του άρθρου 129, κάθε ημέρα εργασίας υπολογίζεται ευεργετικά, η απόλυση υπό όρο όμως δεν μπορεί να χορηγηθεί, αν ο κατάδικος δεν έχει παραμείνει στο σωφρονιστικό κατάστημα για χρονικό διάστημα ίσο με τα τρία πέμπτα του ελάχιστου ορίου που του έχει οριστεί". Από τη διάταξη αυτή προκύπτει κατ' αρχήν ότι ο βασικός κανόνας που διέπει πλέον την υπό όρο απόλυση είναι ότι ως ποινή που εκτίθηκε, για την εφαρμογή του οικείου θεσμού, θα πρέπει να θεωρείται αυτή που υπολογίσθηκε ευεργετικά κατά τον ν. 2058/1952. Εξαίρεση από τον κανόνα αυτό μπορεί να γίνει δεκτή μόνο αν αυτό προβλέπεται ρητώς στο νόμο. Τέτοια εξαίρεση μερίμνησε ο νομοθέτης και περιλήφθηκε στην παράγραφο 6 του άρθρου 105 ΠΚ, μόνο αναφορικά με τις ποινές πρόσκαιρης ή ισόβιας καθείρξεως, αφού ορίζεται ρητώς ότι υπό όρο απόλυση δεν μπορεί να χορηγηθεί στον κατάδικο, αν ο τελευταίος δεν έχει παραμείνει στο σωφρονιστικό κατάστημα για χρονικό διάστημα ίσο με το ένα-~~ένα~~ τρίτο της ποινής πρόσκαιρης καθείρξεως, που του επιβλήθηκε και, σε περίπτωση ισόβιας καθείρξεως, δεκαέξι έτη.

Αντιθέτως, ουδεμία εξαίρεση από τον ανωτέρω κανόνα δεν περιλαμβάνεται στο νόμο αναφορικά με τις λοιπές πλημμεληματικού χαρακτήρα ποινές, που τυχόν έχουν επιβληθεί, στην περίπτωση που αυτές συντρέχουν σωρευτικά με ποινή πρόσκαιρης ή ισόβιας καθείρξεως. Με άλλα λόγια,

για τις πλημμεληματικές αυτές ποινές δεν ορίζεται ρητώς στο νόμο ότι ο κατάδικος για ορισμένο χρονικό διάστημα θα παραμείνει στο σωφρονιστικό κατάστημα, όπως, αντιθέτως, ορίζεται για τις ποινές πρόσκαιρης ή ισόβιας καθείρξεως. Συνεπώς, ισχύει και γι' αυτές ο κανόνας που διατυπώνεται στο εδάφιο α' της παραγράφου 6 του άρθρου 105 ΠΚ, δηλαδή θα πρέπει, αν συντρέχουν και οι λοιπές προϋποθέσεις του νόμου, να υπολογισθούν ευεργετικά για τη χορήγηση της υπό όρο απολύσεως.

Τέλος, θα πρέπει να σημειωθεί, ότι αντίθετο συμπέρασμα δεν μπορεί να συναχθεί από το γεγονός ότι στο εδάφιο γ' της παραγράφου 6 του άρθρου 105 ΠΚ γίνεται λόγος για "χρονικό διάστημα των δύο πέμπτων" το οποίο προσαυξάνεται κατά τα δύο πέμπτα των λοιπών ποινών που έχουν επιβληθεί, διότι η διατύπωση αυτή οφείλεται προφανώς σε νομοθετική παραδρομή, λόγω μη προσαρμογής της αντικατασταθείσης με το άρθρο 1 § 5 εδ. γ' του ν. 2408/1996 διατάξεως του άρθρου 25 § 5 του ν. 2058/1952, όπως αυτή είχε προηγουμένως αντικατασταθεί με την παράγραφο 3 του άρθρου 4 του ν. 2207/1994, στις ανάγκες της νέας ρυθμίσεως του άρθρου 105 § 6 ΠΚ, η οποία πρόβλεψε για τις ποινές πρόσκαιρης καθείρξεως την υπό όρο απόλυση του καταδίκου μετά από πραγματική έκτιση όχι των δύο πέμπτων, αλλά του ενός τρίτου της ποινής του. Συνεπώς, η ανωτέρω εσφαλμένη (το ορθό θα ήταν να γίνεται λόγος για "χρονικό διάστημα ενός τρίτου") μνεία του νόμου δεν αφορά τις πλημμεληματικού χαρακτήρα ποινές

(για τις οποίες πράγματι ισχύει το χρονικό διάστημα των δύο πέμπτων), αλλά μόνο τις ποινές πρόσκαιρης καθείρξεως.-

Ο Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου



Π.Π. Βασιλόπουλος

Π.Π.